

BØRNE- OG
UNDERVISNINGSMINISTERIET

Børne- og Undervisningsudvalget
Christiansborg

Svar på alm. del – spørgsmål 260

I brev af 6. maj 2024 har udvalget efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Erling Bonnesen (V) stillet mig følgende spørgsmål:

29. maj 2024
Sagsnr.: 24/16310

Alm. del – spørgsmål 260:

”Spørgsmålene er stillet på baggrund af ”Skolerne, små som store, udgør hjertet af vores samfund”, Fyens Stiftstidende den 2. maj 2024.

Vil ministeren redegøre for nuværende regler for transport og skolekørsel for børnene til/fra skole, og redegøre for, hvordan ministeren vil sikre, at kommunerne får mest mulig lokal selvbestemmelse ang. transport for børnene til/fra skole, så der ikke skal bruges så mange ressourcer på dispensationsansøgninger, men at kommunerne i stedet har kompetencen til at styre og prioritere f.eks. transport og skolekørsel lokalt inden for de afsatte økonomiske rammer?

Og vil ministeren oversende kopi af svaret på den dispensationsansøgning, kommunen har fremsendt?”

Svar:

Reglerne om befordring fremgår af folkeskolelovens § 26. Det følger af bestemmelsen, at kommunalbestyrelsen skal sørge for befordring mellem skole og hjem eller dets nærhed. Bestemmelsen gælder for børn, der har længere skolevej end 2½ km i børnehaveklasse og på 1.-3. klassetrin, 6 km på 4.-6. klassetrin, 7 km på 7.-9. klassetrin og 9 km i 10. klasse. Tilsvarende gælder for børn, der har kortere skolevej, hvis hensynet til børnenes sikkerhed i trafikken gør det særlig påkrævet.

Derudover skal kommunalbestyrelsen sørge for befordring til og fra skole af syge og invaliderede elever.

Befordringsforpligtelsen gælder som udgangspunkt kun mellem elevens hjem og elevens distriktsskole. I nogle tilfælde vil en anden skole end distriktsskolen dog træde i distriktsskolens sted. Det gælder fx for elever, der er henvist til en modtagelsesklasse på en anden skole, til en specialskole eller til et behandlings- og specialundervisningstilbud. Og det gælder for elever, der er henvist til en anden skole end distriktsskolen på grund af et ikke uvæsentligt behov for sprogstøtte, også selv om eleven ikke længere har et sådan behov.

Elever, der er optaget i en anden skole end distriktsskolen efter reglerne om frit skolevalg i § 36, stk. 3, har ikke ret til befordring.

Barnets distriktsskole er den skole, i hvis distrikt barnet bor eller opholder sig. Folkeskoleloven indeholder ikke krav om, at en distriktsskole skal udgøre en geografisk sammenhængende enhed. Der er således ikke noget til hinder for at anvende afdelingsstruktur.

Når der etableres afdelingsstruktur, vil der kun være knyttet ét skoledistrikt efter folkeskolelovens § 36, stk. 2, til en skole, og der kan derfor ikke ske en fordeling af elever på forskellige undervisningssteder efter reglerne om skoledistrikter (dvs. på grundlag af elevernes bopæl). Fordeling af elever må derfor i givet fald ske på andet grundlag. Dette fremgår også af den daværende undervisningsministers svar af 24. oktober 2007 på Folketingets Uddannelsesudvalgs (UDU) spørgsmål, jf. UDU alm. del – spm. 283 (2006-07).

Det betyder, at hvis en kommune vælger at lægge flere skoler sammen til en skole med flere afdelinger, så vil kommunen afhængig af den valgte skolestruktur kunne opleve at få større befordringsudgifter. Det vil være tilfældet, hvis eleverne henvises til at modtage undervisning på en afdeling, der ligger længere fra deres hjem end den afdeling, som tidligere ville have været deres distriktsskole. Da fordelingen af eleverne følger af kommunalbestyrelsens beslutning om skolestrukturen og ikke af forældrenes fravalg af distriktsskolen, påhviler udgiften kommunen.

Jeg kan oplyse, at jeg den 16. maj 2024 har modtaget en anmodning om møde samt dispensation for skoledistriktsregler fra borgmesteren i Faaborg-Midtfyn Kommune. Henvendelsen er sendt i kopi til udvalget, jf. BUU alm. del – bilag 186 (2023-24), og udvalget har bedt mig kommentere henvendelsen. Jeg vil derfor vende tilbage til sagen i mit svar på BUU alm. del – spm. 277.

Med venlig hilsen

Mattias Tesfaye